

A Fővárosi Ítéltábla a Rab és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek - a Szénási Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen érdekeltségi hozzájárulás megfizetése alóli mentesítés iránt indult perében, a Balassagyarmati Törvényszék 2012. május 30. napján kelt 20.P.20.181/2012/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes részleges költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 6.500 (hatezer- ötszáz) forint + Áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A felperes részleges költségmentessége folytán le nem rótt 20.800 (húszezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében egyrészt annak megállapítását kérte, hogy nem köteles megfizetni a részére megállapított érdekeltségi hozzájárulást, másrészt az alperes kötelezését kérte 15.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Előadta: az alperes arról tájékoztatta, hogy nyilvántartása szerint a perrel érintett ingatlanra érdekeltségi hozzájárulás jogcímén 260.000 forint tartozása áll fenn, mely meg nem fizetése esetén adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. Az alperesi tájékoztatással nem ért egyet, mert a víziközmű-társulatnak nem tagja, belépési nyilatkozatot ugyanis nem kapott, és szerződést sem kötött. Az ingatlanán

az engedélye nélkül építette meg az alperes a vezetékét, mellyel megsértette a tulajdonjogát, ezért nem vagyoni kártérítés fizetésére köteles.

Az alperes ellenkérelmében az érdekeltségi hozzájárulás tárgyában előterjesztett kereset vonatkozásában a per megszüntetését kérte a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja és a 157. § a) pontja alapján, érdemi ellenkérelme pedig a felperes keresetének teljes elutasítására irányult, a kártérítési keresetet illetően elsődlegesen azért, mert a követelés elévült. Előadta, hogy az érintett települések képviselő-testületei 2001 májusában döntöttek egy csatorna-beruházás megvalósításáról, majd egy víziközmű-társulat létrehozásának kezdeményezéséről. A társulat alakuló taggyűlésére 2001. augusztus 7-én került sor. Az érdekeltségi területen lévő ingatlan tulajdonosok több mint kétharmada egyetértett a társulat létrehozásával, és szerződést kötött a társulattal. Az Alkotmánybíróság a 26/2001.(VI.29.) AB határozatában megállapította: a vízgazdálkodási társulatnak az 1995. évi LVII. tv. (Vgt.) erejénél fogva azok az érdekeltek is tagjaivá válnak, akik a társulat megalakításához előírt kétharmados többségű döntés meghozatalában nem vettek részt, illetve ilyen tartalmú döntés meghozatalát akár kifejezetten is ellenezték. A Vgt. 35. § (3) bekezdése kimondja, hogy a víziközmű-társulat tagjai kötelesek a társulat részére víziközmű-társulati érdekeltségi hozzájárulást fizetni. A 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 7. § (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel a társulat küldöttgyűlése a 2/2001.(VIII.7.) számú határozatával az egy érdekeltségi egységre jutó érdekeltségi hozzájárulás összegét magánszemélyek esetében 260.000 forintban határozta meg. A küldöttgyűlés a 2001. október 15-i ülésén a 13/2001. számú határozatával elfogadta a differenciálás elveit, melyek értelmében a fizetési kötelezettséget tíz éven keresztül havi 2.167 forintban kell teljesíteni. Ezt követően került sor a Korm. rendelet 13. §-ának is megfelelő értesítés megküldésére az utcában ingatlannal rendelkező személyek, így többen között a felperes részére is, melyet a felperes aláírásával igazoltan 2003. november 15-én ajánlott levélként személyesen vett át. A Vgt. 43. § (1) bekezdése értelmében a társulat tagja a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát bíróságtól kérheti. A (2) bekezdés szerint a jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet a határozat kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül kell benyújtani. A Vgt. jelenleg hatályos 35. § (4) bekezdése is kimondja, hogy a tag a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát a taggyűlési határozat közlésétől számított 30 napon belül a bíróságtól kérheti. A felperes nem élt a bírósági felülvizsgálat lehetőségével, a fizetési kötelezettség megállapításával kapcsolatban további jogorvoslatnak helye nincs. A felperes által sérelmezett csatorna-beruházás a társulat társberuházásaként valósult meg a 2002-2003. években. A felperes ingatlanára a csatorna 2003. évben lett bekötve, miután 2003 júniusában - állításával ellentétben - kifejezetten kijelentette, hogy a szennyvízcsatorna bekötő vezetékét a tulajdonát képező ingatlanon a rajz szerint kéri elhelyezni. A csatorna-beruházás az ingatlanok tulajdonosai számára a kivitelezéskor fizetési kötelezettséggel nem járt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperes, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 254.000 forint perköltséget,

egyebekben megállapította, hogy az állam által előlegezett „költséget” az állam viseli. Az ítélet indokolásában kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság akként értelmezte a felperes keresetét, hogy az az érdekeltségi hozzájárulás alóli mentesítésre irányul, a nem vagyoni kártérítésre pedig az álláspontja szerint jogtalanul és hozzájárulása nélkül az ingatlanon elvégzett munkával kapcsolatosan tart igényt. Az alperes által csatolt okiratok alapján megállapította, hogy a felperes a közgyűlés, illetőleg a küldöttgyűlés határozatai felülvizsgálatát a kézbesítéstől számított 30 napon belül nem kérte, az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésével kapcsolatosan 2003. december 16. napjáig élhetett volna keresettel a bíróságon. A határidő jogvesztő jellege miatt az igényét a Vgt. 43. §-ára figyelemmel el kellett utasítani. A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában a kereset elutasítására a követelés elévülése miatt került sor [Ptk. 324. §, 360. § (4) bekezdés].

Fellebbezésében a felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy az alperes nem követelheti tőle a 260.000 forint összegű hozzájárulást, mert nem jött létre közöttük társulási jogviszony. Az elsőfokú eljárás során az alperes másolati okiratokkal bizonyította, hogy a jogviszony keletkeztetésére okiratokat küldött, és azt is, hogy aláírásra került az egyéni csatlakozók kialakítása elnevezésű okirat. Ilyen okiratokat azonban soha nem írt alá, az aláírás hasonlít az övére, de a csatlakozás kialakítását senki nem beszélte meg vele. Kérte, hogy az ítélőtábla kötelezze az alperest az eredeti kézbesítési iratok és a csatlakozás kialakítása elnevezésű okirat eredeti példányának becsatolására. Előadta továbbá, hogy az alperes által az elsőfokú eljárás során benyújtott jegyzőkönyvi kivonatot nem ismerte, azt részére nem kézbesítették. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy belépési nyilatkozatot soha nem írt alá. Álláspontja szerint az alperesi követelést időben és rendszeresen megkifogásolta, felhozott indokait menthető okból nem tudta a bíróság előtt érvényesíteni, mivel az okiratokat az alperes nem bocsátotta a rendelkezésére, a másolati okiratokkal pedig hitelt érdemlően nem bizonyította, hogy azokat a részére kézbesítette. Az elsőfokú eljárás során nem állt módjában benyújtani a V. Kft. fellebbezéshez mellékelt igazolását, amely szerint a perrel érintett ingatlana szabályosan kiépített vízbekötéssel nem rendelkezik. Ennek alapján a 2001. október 15-én kelt jegyzőkönyvi kivonat mellékletét képező hozzájárulás megállapítására vonatkozó rendelkezések vele szemben nem álltak és jelenleg sem állnak fenn.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú ítélet nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító rendelkezése fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, ezért azt az ítélőtábla nem érintette [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet tábla akként pontosítja, hogy a víziközmű-társulat 2001. évben alakult meg, a felperes perrel érintett ingatlan pedig a S. ... helyrajzi számú ingatlan.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság egyebekben helytállóan megállapított tényállásra alapított döntésével egyetért, jogi indokait azonban a következők szerint módosítja.

A perrel a felperesnek valóban az volt a célja, hogy mentesüljön az érdekeltségi hozzájárulás alól, nyilatkozatait ugyanakkor a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, tartalmuk szerint kellett figyelembe venni. A keresetnek ténybeli alapja az volt, hogy a felperes nem vált a vízgazdálkodási társulat tagjává, ehhez képest az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, mi a keresettel érvényesíteni kívánt jog. A felperes ugyanis nem a vele szemben megállapított érdekeltségi hozzájárulás bíróság általi felülvizsgálata [Vgt. 41. § (3) bekezdés] iránt terjesztett elő keresetet, hanem a Pp. 123. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy nincs ilyen fizetési kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság ezért nem indokolhatta volna a kereset elutasítását a jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetindításra megállapított jogvesztő határidő elmulasztásával [Vgt. 43. § (2) bekezdés]. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy e határidő elmulasztása a 4/2003. Polgári jogegységi határozatban kifejtettek szerint permegszüntetési és nem elutasítási ok. A nemleges megállapítási kereset indításának Pp. 123. §-ában foglalt együttes feltételei az adott esetben fennálltak, a kereset viszont a következők miatt nem alapos.

A felperes a közte és az alperes közötti jogviszony hiányát arra hivatkozással állította, hogy nem kötött szerződést az alperessel, illetőleg nem lépett be tagként a társulásba. A Ptk. 198. § (2) bekezdése azonban kimondja, hogy szolgáltatásra irányuló kötelezettség és jogosultság jogszabályból szerződés nélkül is keletkezhet, ha a jogszabály így rendelkezik, és a kötelezettet, a jogosultat és a szolgáltatást kellő pontossággal meghatározza. Ebben az esetben - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Az érdekeltségi hozzájárulás fizetésének kötelezettsége a Vgt. 34. § (4) és (5) bekezdésében, valamint 36. § (2) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezésekből keletkező polgári jogi kötelezettség. A vízgazdálkodási társulatnak - melynek egyik fajtája a víziközmű-társulat - ezen jogszabályi rendelkezések szerint a törvény erejénél fogva azok az érdekeltek is tagjaivá válnak, akik a társulat megalakulásához előírt kétharmados többségű döntés meghozatalában nem vettek részt, illetve ilyen tartalmú döntés meghozatalát akár kifejezetten is ellenezték [26/2001. (VI.29.) AB határozat]. A felperes, tekintettel arra, hogy a csatorna-beruházást megvalósító alperesi víziközmű-társulat érdekeltségi területén ingatlantulajdonnal rendelkezik, szándékától függetlenül taggá vált, és köteles a társulat közfeladatai ellátásának költségeihez az érdekeltségi egység arányában hozzájárulni. A Vgt. 41. § (2) bekezdése alapján a hozzájárulás mértékét a társulat taggyűlése állapítja meg. A hozzájárulást - ha az alapszabály kivételt nem tesz - a tagok pénzben kötelesek teljesíteni. A taggyűlés az alapszabályban meghatározott feltételek szerint a hozzájárulás mértékét mérsékelheti, illetve megfizetését meghatározott időre felfüggesztheti. A

felperesnek, mint a társulat tagjának lehetősége lett volna a taggyűlési határozat közlésétől számított 30 napon belül a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát kérni a bíróságtól, ilyen keresetet azonban nem terjesztett elő. A bíróság a Vgt. már hivatkozott rendelkezései szerint, erre irányuló kereset alapján felülvizsgálhatja a társulat taggyűlésének, szerveinek határozatát, jogszabályi felhatalmazás hiányában azonban ítéletével nem adhat felmentést az érdekeltségi hozzájárulás fizetése alól és azt nem is mérsékelheti. A felperes keresetét mindezekre tekintettel jogalap hiányában el kellett utasítani.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, azzal a pontosítással, hogy a felperes részleges költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illetéket az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes jogi képvisellel felmerült másodfokú perköltségét. Az ítéltábla az alperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés és 4/A. §-a alapján állapította meg, a le nem rótt fellebbezési illetékről pedig az Itv. 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. május 24.

. Pestovics Ilona s.k.
a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia s.k.
előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő